

สารนิพนธ์เรื่อง	การกระทำทางละเมิดของลูกจ้างผู้ประกอบการธุรกิจใน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
นักศึกษา	นายปรณพัชร ฐิติธรรมเวทย์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ยศศักดิ์ โกไศยกานนท์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

การประกอบธุรกิจไม่ว่าจะขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ไม่สามารถกระทำได้เพียงคนเดียว จึงจำเป็นต้องมีผู้ร่วมงานเข้ามาในฐานะ เรียกว่า ลูกจ้าง เข้ามาช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน สำเร็จด้วยความมุ่งหมายของเจ้าของกิจการหรือนายจ้าง เมื่อเจ้าของกิจการหรือนายจ้าง ได้มอบหมายกิจการใดให้ลูกจ้างทำงาน นายจ้างก็ได้รับประโยชน์ในงานนั้นหากลูกจ้างไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น นายจ้างก็ต้องรับผิดชอบ อันถือได้ว่าเป็นการสร้างความเป็นธรรมให้แก่สังคม

จากการศึกษาพบว่าปัญหาความรับผิดชอบทางละเมิดที่เกิดจากลูกจ้างของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การเขียนบันทึกท่องเที่ยวที่ได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของลูกจ้าง นายจ้างต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในค่าเสียหาย การดูแล และเขียนบันทึกท่องเที่ยว กฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 กฎหมายดังกล่าวยังมิได้กำหนดการพิจารณาขอบเขตของทางที่จ้างจะพิจารณาจากหน้าที่หลักของลูกจ้างว่า การละเมิดนั้นเกี่ยวกับหน้าที่หลักหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาขอบเขตของทางที่จ้างจึงต้องพิจารณาหน้าที่ของลูกจ้างผู้กระทำละเมิดเป็นกรณีไป อีกทั้งไม่ปรากฏหน้าที่ตามกฎหมาย ตามสัญญา หรือตามพฤติกรรมการต่างจากการกระทำก่อนๆของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของลูกจ้างก็ไม่อาจเรียกร้องโดยมูลละเมิดได้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการกระทำละเมิดที่เกิดจากลูกจ้างของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเด็นการกำหนดการพิจารณาขอบเขตของลูกจ้างจะพิจารณาจากหน้าที่หลักของลูกจ้างว่า การละเมิดนั้นเกี่ยวกับหน้าที่หลักหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาขอบเขตของทางที่จ้างจึงต้องพิจารณาหน้าที่ของลูกจ้างผู้กระทำละเมิดเป็นกรณีไป สำหรับการกระทำที่เบี่ยงเบนออกไปจากหน้าที่หลักก็ต้องพิจารณาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างการเบี่ยงเบน

นั้นกับหน้าที่หลักด้วย โดยต้องนำหลักความระมัดระวังอย่างสมเหตุสมผลมาบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ที่กำหนดถึงการกระทำหน้าที่ของลูกจ้างจะต้องใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งควรเพิ่มเติมบทบัญญัติความรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ในมาตรา 12 ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงว่าผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวมีหน้าที่จัดให้มีการความปลอดภัย และมีหน้าที่ในการคาดการณ์ถึงเหตุอาชญากรรมจะต้องรับผิดชอบในมูลละเมิดต่อนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยที่จะเกิดแก่ลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วย

THEMATIC TITLE	VIOLATION OF BUSINESS EMPLOYEES IN TOURISM INDUSTRY
STUDENT	PANNAPAT THITIDUMVAT
THEMATIC ADVISOR	ASSOCIATEPROFESSOR DR.YOTSAK KOSAIYAKANON
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

Business operation in both small-size and large-size are not carried out by sole person and normally need someone called employee to help operate the business for reaching the entrepreneur or employer's goal. When the entrepreneur or employer assigns the employee to perform his/her tasks, the employer obtains benefits from such performance of tasks. In case of the employee incurs damage to other person, the employer must also have co-liability which is considered as providing fairness to the society.

The study finds out a problem of liability arising out of tortious act of the employee. In a remedy provided to the tourist who is damaged by the employee's tortious act, the employer must be liable to pay damages, care and remedy to such tourist. The applicable laws i.e. Civil and Commercial Code and the Tourism Business and Guide Act B.E. 2551 Amendment (No.2) B.E. 2559 (2016) do not determine a consideration of extent in course of employment by focusing on the employee's main duty or in other words whether such tort relates to the main duty or not. To consider extent in course of employment must focus on the employee, wrongdoer's main duty on case-by-case basis. But such duty is not found by law, pursuant to the agreement or various preceding acts of the entrepreneur in tourism industry. Accordingly, the tourist who is damaged by the employee's tortious act cannot claim for compensation on ground of tort.

The researcher suggests a solution of the tortious act of the employee of tourism entrepreneur in the issue of taking into consideration of extent in course of employment which bases on the employee's main duty or in other words whether such tort relates to the main duty or not and must focus on the employee, wrongdoer's main duty on case-by-case basis. For an act

evading from the main duty, the consideration must also involve connection between the evading duty and the main duty. The caution and reasonableness principle should be contained in an amendment of the Tourism Business and Guide Act B.E. 2551 Amendment (No.2) B.E. 2559 (2016) by highlighting caution in performing the employee's duty. In its section 12, the entrepreneur's duties in tourism industry should add a duty to ensure safety by expectation of criminal cause and to have liability for the tortious act of the employee of tourism entrepreneur to the tourist so as to ensure safety and protection of the tourist as a whole.